

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union mod Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-438/05) ⁽¹⁾

(Søtransport — etableringsret — grundlæggende rettigheder — formålene med Fællesskabets socialpolitik — kollektive kampskridt, som en fagforening eller et fagforbund indleder mod en privat virksomhed — kollektiv overenskomst, der kan afskrække en virksomhed fra at udflage et skib til en anden medlemsstat)

(2008/C 51/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Sagsøgte: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal, Civil Division — fortolkning af artikel 43 EF og af Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet (EFT L 378, s. 1) — kollektiv aktion, som en fagforening efter et fagforbund indleder mod en privat virksomhed, for at tvinge denne til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst, hvorved det bliver uinteressant for virksomheden at udflage et skib til en anden medlemsstat — anvendeligheden af artikel 43 EF og/eller forordning nr. 4055/86 i henhold til EF-traktatens afsnit XI og dommen i sag C-67/96, »Albany« — en virksomheds mulighed for at påberåbe sig bestemmelserne i artikel 43 EF og/eller forordning nr. 4055/86 mod en anden virksomhed, herunder en fagforening eller et fagforbund vedrørende dens kollektive aktion

Konklusion

1) Artikel 43 EF skal fortolkes således, at kollektive kampskridt, som en fagforening eller et fagforbund indleder mod en privat virksomhed for at tvinge denne til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst, hvis indhold bevirker, at virksomheden afskrækkes fra at gøre brug af etableringsfriheden, ikke principielt falder uden for denne artikels anvendelsesområde.

2) Artikel 43 EF tillægger en privat virksomhed rettigheder, som kan gøres gældende over for en fagforening eller et fagforbund.

3) Artikel 43 EF skal fortolkes således, at kollektive kampskridt som dem, der er genstand for hovedsagen, der indledes for at tvinge en virksomhed, der har hjemsted i en bestemt medlemsstat, til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst med en fagforening i denne stat og til at anvende de vilkår, der er fastsat i denne overenskomst, på arbejdstagerne i et af virksomhedens datterselskaber, der har hjemsted i en anden medlemsstat, er restriktioner som omhandlet i denne artikel.

Disse restriktioner kan i princippet begrundes med henvisning til et tvingende alment hensyn, såsom hensynet til beskyttelse af arbejdstagere, på den betingelse, at det godtgøres, at de er egnede til at sikre gennemførelsen af det pågældende mål, og at de ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå det.

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-465/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — etableringsret — erhvervet som sikkerhedsvagt — private vagttjenester — aflæggelse af troskabsed til Den Italienske Republik — tilladelse fra præfekten — driftssted — minimumskrav til antal ansatte — sikkerhedsstillelse — administrativ kontrol af de leverede tjenesteydelser)

(2008/C 51/18)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avocat D. Del Gaizo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF — betingelser for at yde virksomhed som privat sikkerhedsmedarbejder — pligt til at aflægge troskabsed til Den Italienske Republik — pligt til at opnå statslig tilladelse

Konklusion

1) Idet Den Italienske Republik i den italienske konsoliderede lov om offentlig sikkerhed (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), der er godkendt ved kongeligt dekret nr. 773 af 18. juni 1931, som ændret, har fastsat, at

- virksomhed som privat sikkerhedsvagt alene kan udøves, såfremt der forinden er afgivet troskabsed til Den Italienske Republik, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF
- privat vagtvirksomhed kun kan udøves af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater, såfremt der er meddelt tilladelse med territorial gyldighed fra præfekten, uden at der tages hensyn til de forpligtelser, som disse tjenesteydere allerede skal opfylde i deres oprindelsesmedlemsstat, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF
- tilladelsen har begrænset territorial gyldighed, og udstedelsen er betinget af, hvor mange og hvor store de allerede eksisterende vagtselskaber er på det omhandlede område, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF
- de private vagtselskaber skal have driftssted i hver provins, hvor de udøver virksomhed, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF
- virksomhedernes personale individuelt skal have tilladelse til at arbejde som vagt, uden at der tages hensyn til den kontrol eller de undersøgelser, der allerede er gennemført i oprindelsesmedlemsstaten, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF
- vagtselskaberne skal anvende et minimums- og/eller maksimumsantal ansatte for at kunne blive autoriseret, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF
- vagtselskaberne skal stille sikkerhed hos den lokale repræsentant for den statslige finansforvaltning, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF
- prisen for de private vagtjenester fastsættes i tilladelsen fra præfekten i henhold til en forudbestemt variationsmargen, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas mod ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo, Portugal)

(Sag C-62/06) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 1697/79 — artikel 3 — efteropkrævning af importafgifter — handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning — myndighed, der er kompetent til at vurdere handlingen)

(2008/C 51/19)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Sagsøgt: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Procesdeltager: Ministério Público

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24.7.1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1) — »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« — begreb og subsumption

Konklusion

Kvalificeringen af en handling som »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning«, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, tilkommer de kompetente toldmyndigheder, der nøjagtigt skal fastsætte den pågældende import- eller eksportafgift.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.